گزارش

بقائی: آمریکا در دیپلماسی و مذاکره جدی نیست

ادامه از صفحه ۲

ما با آژانس ارتباط مستقیمی داریم و در مدت اخیر نیز دو دور مذاکره بین ایران و آژانس برگزار شده و نماینده ایران نیز در آژانس فعال است. بقائی ادامه داد: دیپلماسی ایران، دیپلماسی فعالی است و ما از ابزار دیپلماسی برای پیشبرد منافع کشورمان استفاده می‌کنیم. در مدت اخیر تماس‌ها و گفت‌وگوهای دیپلماتیک ما با کشورهای منطقه بیشتر شده است، کشورهای منطقه نیز دغدغه ثبات و امنیت منطقه را دارند و تلاش‌ها و ظرفیت‌های خود را برای تثبیت ثبات در منطقه و جلوگیری از افزایش تنش در منطقه به کار می‌گیرند. او گفت: ما از اقدامات کشورهایی که برای تقویت ثبات و امنیت در منطقه تلاش می‌کنند، تشکر و قدردانی می‌کنیم.

آمریکا در دیپلماسی و مذاکره جدی نیست

سخنگوی وزارت خارجه ایران در واکنش به اظهارات وزیر خارجه آمریکا پس از فعال‌سازی مکانیسم ماشه، گفت: آمریکا در دیپلماسی و مذاکره جدی نیست. روبیو وزیر خارجه کشوری است که دو روز قبل از قرار مذاکراتی، با واسطه رژیم صهیونیستی اقدام به حمله نظامی به ایران کرد و به این تجاوز غیرقانونی پیوست. اینکه از یک سو شما از ابزار فشار و تحریم استفاده کنید و به یک کشور عضو سازمان ملل حمله کنید و درعین‌حال بگویید ما خود را متعهد به دیپلماسی می‌دانیم، چیزی جز نفاق و نبود حسن‌نیت نیست.

ادعاها درباره مدت‌زمان دیدار رئیس‌جمهور چین با پزشکیان دروغ است

بقائی در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه «برخی افراد ادعا کردند که رئیس‌جمهور چین در حاشیه اجلاس سران شانگهای تنها پنج دقیقه برای دیدار با رئیس‌جمهور وقت گذاشته و رفتار تحقیرآمیزی به وجود آمده»، گفت: اینها دروغ است. این نیازمند بلوغ رسانه‌ای است برای اینکه ما هر خبر و ادعایی را به‌راحتی باور نکنیم و مهم‌تر از آن بلافاصله نشر نکنیم. او گفت: بنابراین این ادعایی که مطرح شده واقعا فکر نمی‌کنم حتی ارزش پاسخ‌گویی داشته باشد؛ کمااینکه امروز قرار هست ملاقات‌های دوجانبه طبق پروتکل‌های متعارف انجام شود.

هیچ حسن‌نیتی از سوی ۳ کشور اروپایی نمی‌بینیم

سخنگوی وزارت خارجه همچنین در پاسخ به سؤال خبرنگاری مبنی بر اینکه به‌تازگی در یکی از رسانه‌های معاند نقل‌قولی از سوی معاون وزیر خارجه ایران مطرح شده است که «ما از طریق چندین واسطه به آمریکایی‌ها پیام فرستادیم ولی آنها پاسخی به این پیام‌ها ندادند و تمایلی برای مذاکره با ایران از سوی آنها وجود ندارد»، اظهار کرد: آنچه به نقل از معاون وزیر خارجه ایران مطرح شده، سندیت ندارد و طرح آن از سوی ارگان تبلیغاتی رژیم صهیونیستی، در راستای پیشبرد برنامه خودشان که محور آن جنگ روانی علیه ایران است، انجام شده است. بقائی در ادامه پاسخ خود به این پرسش ادامه داد: ما هیچ‌گونه حسن‌نیت از سوی سه کشور اروپایی در طرح برخی شروط برای توقف فعال‌سازی مکانیسم ماشه نمی‌بینیم و به صورت مضاعف نیز آمریکایی‌ها را فاقد چنین حسن‌نیتی می‌بینیم، به خاطر تجربه‌ای که از آنها داریم و اتفاقات سه، چهار ماه اخیر مؤید این موضوع است. سخنگوی وزارت خارجه همچنین در پاسخ به سؤالی گفت: اگر به سابقه موضع‌گیری کشورهای اروپایی مراجعه کنید، در مقطعی بحث غنی‌سازی صفر را مطرح کردند و بعد که متوجه شدند چنین درخواستی کاملا مغایر با تعهدشان طبق برجام است و غنی‌سازی به‌عنوان بخشی از حق ایران کاملا دیده شده است، سعی کردند موضع‌شان را توجیه کنند.

کشورهای اروپایی باید صادقانه و مسئولانه مواضع‌شان را بازبینی کنند

او افزود: کشورهای اروپایی باید صادقانه و مسئولانه با توجه به سوابق مذاکراتی و با توجه به آنچه خودشان به‌عنوان بخشی از تعهدات‌شان طبق قطع‌نامه ۲۲۳۱ پذیرفتند، مواضع‌شان را بازبینی و تلاش کنند رویکردی مستقل و بدون تأثیرپذیری از دو بازیگر مخرب دیگر یعنی رژیم صهیونیستی و آمریکا داشته باشند. سخنگوی وزارت خارجه همچنین در پاسخ به سؤالی مبنی بر دیدار وزرای خارجه پاکستان و ارمنستان و تصمیم آنها برای ازسرگیری روابط دیپلماتیک بین دو کشور گفت: ما با دو کشور پاکستان و ارمنستان رابطه خوبی داریم. هر دو کشور همسایه ما هستند و تحول در این زمینه را مثبت ارزیابی می‌کنیم. او افزود: امیدواریم که برقراری روابط دیپلماتیک بین این دو کشور، موجب تقویت تفاهم بین کشورهای منطقه به‌ویژه قفقاز جنوبی شود. سخنگوی وزارت خارجه درباره گمانه‌زنی‌ها یا احتمالات درباره مکانیسم ماشه، مربوط به امکان تمدید موقت یا کوتاه‌مدت این توافق که روسیه و چین نیز در این زمینه پیشنهادی ارائه داده‌اند، گفت: ما در تماس نزدیک با روسیه و چین هستیم. روسیه و چین مواضع خود را در مخالفت با اقدام سه کشور اروپایی برای بازگرداندن تحریم‌های لغوشده شورای امنیت اعلام کرده‌اند.

صلاحیت تمدید فنی قطع‌نامه ۲۲۳۱ به شورای امنیت سازمان ملل تعلق دارد

این دیپلمات ارشد جمهوری اسلامی ایران با اشاره به نامه مشترک روز گذشته وزرای امور خارجه ایران، چین و روسیه به رئیس شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل متحد درباره این موضوع، اظهار کرد: در این زمینه، ما موضع مشترکی داریم. اعتقاد هر سه کشور این است که اتحادیه اروپا و سه کشور اروپایی، به دلایلی که پیش‌تر اشاره شد و دلایل دیگر، صلاحیت قانونی برای توسل به سازوکار حل اختلاف را که درواقع معنای دیگر آن، آغاز روند بازگرداندن قطع‌نامه‌های لغوشده شورای امنیت است، ندارند. او افزود: به تبع آن، بحث تمدید توافق باید در کنار این موضوع دیده شود. درعین‌حال تمدید فنی قطع‌نامه ۲۲۳۱، موضوعی است که باید در شورای امنیت سازمان ملل مطرح شود و صلاحیت آن به این شورا تعلق دارد. ما در تماس و رایزنی با چین و روسیه، همه تلاش خود را انجام می‌دهیم تا آنچه در راستای منافع ملی ایران است، محقق شود.

مجلس دوازدهم در بزنگاه اسنپ‌بک؛ میان تصمیم‌های تندروانه و واقعیت‌های امنیت ملی

خروج از NPT؛ بازدارندگی یا انزوا؟

وحیده کریمی: اقدام اخیر سه کشور اروپایی در فعال‌سازی مکانیسم ماشه، مجلس دوازدهم را به یکی از مهم‌ترین صحنه‌های سیاسی این روزها بدل کرده است. اصولگرایان که اکثریت قاطع کرسی‌ها را در اختیار دارند، تحت تأثیر جریان‌های تندرو، سناریوهایی را بر زبان می‌آورند که خروج ایران از معاهده ان‌پی‌تی و قطع همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و حتی بستن تنگه هرمز برجسته‌ترین آن است. این در حالی است که چنین اقدامی نه‌تنها قواعد بازی در پرونده هسته‌ای ایران را تغییر می‌دهد، بلکه می‌تواند فضای مناسبات ایران و اروپا را به مراتب متشنج‌تر کند؛ مسیری که حاصل آن چیزی جز تقابل‌های پرهزینه و رویارویی‌های چندلایه نخواهد بود. از منظر حقوقی و ساختاری، تصمیم‌گیری در این سطح با توجه به مصوبه اخیر همین مجلس، اساسا در حیطه اختیارات شورای‌عالی امنیت ملی است. مصوبات این شورا پس از تأیید رهبر انقلاب ضمانت اجرائی پیدا می‌کنند و به قانون بدل می‌شوند، بنابراین مصوبه احتمالی مجلس به‌تنهایی نمی‌تواند مسیر خروج از ان‌پی‌تی را هموار کند، زیرا این مهم طبق مصوبه اخیر خود آنها تحت اختیار شورای‌عالی امنیت ملی است و باید منتظر تصمیم شورای‌عالی امنیت ملی باشند که اگر تصمیم به خروج از ان‌پی‌تی گرفته شد، در صورت نیاز و درخواست، قانون‌گذاری کنند، اما آنها به این میزان نقش‌آفرینی قانع نیستند و در تلاش‌اند با تصویب طرحی مستقل در بهارستان در صحن علنی، اقدامی را که بیشتر از آنکه بیانگر محاسبه‌ای حقوقی باشد، نشانه‌ای از رقابت سیاسی و فشارهای جناحی درون مجلس است، کلید بزنند.

جلسه غیرعلنی و به دنبال بازدارندگی

در همین چارچوب، مجلس نشستی غیرعلنی برای بررسی ابعاد اقدام تروئیکای اروپا برگزار کرد. محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس، در این نشست بر لزوم اتخاذ «اقدام بازدارنده» از سوی ایران تأکید کرد؛ اقدامی که به گفته او باید طرف‌های اروپایی را از ادامه مسیر فعال‌سازی مکانیسم ماشه منصرف کند. قالیباف تأکید دارد تصمیم واحد نظام به‌زودی اعلام خواهد شد؛ عبارتی که نشان می‌دهد در پس پرده، هنوز اجماع نهایی شکل نگرفته است و بازیگران مختلف بر سر نوع واکنش در حال رایزنی هستند. در ادامه، عباس گودرزی، سخنگوی هیئت‌رئیسه، توضیح می‌دهد کمیسیون امنیت ملی گزارشی مفصل از پیامدهای احتمالی فعال‌شدن مکانیسم ماشه ارائه کرده است. او می‌گوید دست ایران «پر» است و در هیچ سناریویی عقب‌نشینی نخواهد کرد. نکته مهم در سخنان او این است که حتی در بدبینانه‌ترین سناریو، بازگشت قطع‌نامه‌های شش‌گانه شورای امنیت اثر اقتصادی جدی نخواهد داشت؛ چراکه ایران درحال‌حاضر تحت فشار بیش از دو هزار تحریم آمریکا قرار دارد و ظرفیت تحریم‌های سازمان ملل پیشاپیش تهی شده است.

جنگ روانی؛ ابعاد مغفول از مکانیسم ماشه

روایت نمایندگان نشان می‌دهد که آنان نیز به‌خوبی می‌دانند مکانیسم ماشه بیش از آنکه ابزار اقتصادی باشد، کارکرد روانی دارد. اروپا و آمریکا با این ابزار در پی بازتولید فضایی از ترس و تردید در داخل ایران‌اند؛ فضایی که می‌تواند بر بازار ارز، فضای سرمایه‌گذاری و حتی افکار عمومی اثر بگذارد. به‌همین‌دلیل هم گودرزی هشدار داد «مسئولان باید نقش‌آفرین باشند و مردم نیز کمک کنند» تا اثرات روانی این حربه خنثی شود. این بخش از تحلیل شاید از معدود لحظات واقع‌بینانه در گفتار نمایندگان بود؛ لحظاتی که نشان می‌دهد در پس شعارهای تند، آگاهی از ابعاد جنگ روانی نیز وجود دارد.

از خروج از NPT تا بستن تنگه هرمز؛ سناریوهای پرهزینه

با این حال، آنچه موجب نگرانی است، حجم بالای پیشنهادهای رادیکال از سوی بخشی از نمایندگان است. کامران غضنفری، نماینده تهران و عضو کمیسیون شوراها، در موضعی آشکار اعلام می‌کند اکثریت مجلس با خروج از ان‌پی‌تی موافق‌اند. او حتی مدعی می‌شود چنین اقدامی نیازی به کسب اجازه از رهبری ندارد و در چارچوب اختیارات مجلس است. این ادعا البته با مبانی حقوقی کشور در تضاد است، چراکه طبق قانون اساسی تصمیمات راهبردی در حوزه امنیت ملی در حیطه شورای‌عالی امنیت ملی تعریف شده است. غضنفری در گامی فراتر، سناریوی بستن تنگه هرمز را مطرح می‌کند و می‌گوید ایران باید اجازه عبور کشتی‌های مرتبط با رژیم صهیونیستی را از این تنگه ندهد؛ اقدامی که او آن را مشابه رفتار انصارالله یمن در باب‌المندب می‌داند. او حتی به سخنان رهبر انقلاب استناد می‌کند و مدعی می‌شود این مطالبه در چارچوب همان رهنمودهاست. چنین طرح‌هایی، هرچند جذابیت رسانه‌ای دارند و برای بخش‌هایی از افکار عمومی هیجان‌انگیزند، اما در سطح راهبردی می‌توانند موجب تقابل مستقیم با قدرت‌های جهانی شوند و هزینه‌های امنیتی و اقتصادی سنگینی بر کشور تحمیل کنند. اینکه نمایندگان مجلس تأکید دارند خروج از ان‌پی‌تی در حیطه اختیارات قانونی آنهاست، نشان از نوعی جابه‌جایی درک جایگاه مجلس در ساختار حکمرانی دارد. حتی اگر فرض کنیم چنین طرحی تصویب شود، بدون تأیید شورای‌عالی امنیت ملی و رهبر انقلاب قابلیت اجرا نخواهد داشت. اینجاست که شکاف میان شعارهای تندروانه در مجلس و واقعیت‌های نظام سیاسی آشکار می‌شود. در عمل، نمایندگان با طرح چنین ایده‌هایی نه‌تنها فشار بر قوه مجریه و وزارت خارجه را افزایش می‌دهند، بلکه فضای روانی مذاکرات احتمالی را نیز پیچیده‌تر می‌کنند. غضنفری همچنین انتقاد تندی متوجه تیم مذاکره‌کننده برجام می‌کند و می‌پرسد چرا توافقی امضا شد که مکانیسم ماشه در آن گنجانده شده بود. این نوع نگاه به گذشته، بیش از آنکه کمکی به مواجهه با وضعیت فعلی کند، به یک ابزار تسویه‌حساب سیاسی بدل شده است. تکرار چنین انتقادهایی در مجلس، بیش از آنکه گرهی از چالش کنونی بگشاید، به بازتولید فضای دوقطبی داخلی می‌انجامد؛ فضایی که می‌تواند توان اجماع ملی را در بزنگاه‌های حساس تضعیف کند. در نهایت، آنچه در لابه‌لای همه این مباحث برجسته است، اقتصاد ایران است. حتی اگر بازگشت قطع‌نامه‌های شش‌گانه اثر مستقیمی بر وضعیت اقتصادی نداشته باشد، التهاب روانی آن می‌تواند بر نرخ ارز، تورم و سرمایه‌گذاری تأثیرگذار باشد. نمایندگان در سخنان خود بارها تأکید کرده‌اند که «وضعیت بدتر از این نخواهد شد»، اما واقعیت این است که اقتصاد ایران به‌شدت شکننده است و هر موج روانی جدید می‌تواند هزینه‌های معیشتی برای مردم ایجاد کند. در چنین شرایطی، شعارهای تندروانه نه‌تنها کمکی به عبور از بحران نمی‌کند، بلکه بر حجم بی‌اعتمادی عمومی می‌افزاید. ایران در برابر اقدام اروپا در فعال‌سازی مکانیسم ماشه بی‌شک نیازمند واکنشی بازدارنده و محکم است. اما پرسش اساسی این است که این واکنش چگونه باید طراحی شود تا در عین دفاع از منافع ملی، به نقطه‌ای بازگشت‌ناپذیر نینجامد؟ خروج از ان‌پی‌تی یا بستن تنگه هرمز، هرچند در نگاه اول نماد اقتدار تلقی می‌شوند، اما در سطح راهبردی به معنای بازکردن جبهه‌های جدیدی از فشار علیه ایران است. آنچه امروز بیش از هر چیز ضرورت دارد، اجماع درون ساختار قدرت و تصمیم‌گیری براساس محاسبات دقیق امنیتی و اقتصادی است. شورای‌عالی امنیت ملی دراین‌میان نقشی محوری دارد و می‌تواند مسیر تصمیم‌گیری را از شعارهای سیاسی به سمت سیاست‌ورزی عقلانی هدایت کند. مجلس دوازدهم اگر می‌خواهد نقشی سازنده ایفا کند، باید به جای اصرار بر خروج پرهزینه از معاهدات، بر تقویت هماهنگی ملی و ارائه راهکارهای عملی برای کاهش آثار روانی تحریم‌ها متمرکز شود. تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که ایران همواره توانسته با تلفیق مقاومت و دیپلماسی، از گردنه‌های سخت عبور کند. این بار نیز چالش اسنپ‌بک می‌تواند به فرصتی برای انسجام داخلی و هوشمندی در سیاست خارجی بدل شود؛ به شرط آنکه تصمیم‌ها نه تحت تأثیر تندروها، بلکه بر پایه عقلانیت و محاسبه‌گری دقیق اتخاذ شود.

در تقاطع بحران و امید

ادامه از صفحه ۲

با همین تحلیل‌تان وارد حوزه سیاست داخلی شدیم. اما باز هم به نظر من، تصویری غیرواقعی و سوررئال از شرایط داخلی ارائه کردید. واقعیت‌های جاری در حوزه ناترازی‌ها، از آب و برق گرفته تا محیط زیست، کسری بودجه شدید حدود ۸۰۰ هزار میلیارد تومانی و سایه سنگین فعال‌سازی مکانیسم ماشه که در یک هفته گذشته سبب شده قیمت ارز و طلا به‌صورت آسانسوری بالا برود، گفته‌های شما را تأییدنمی‌کنند.

موضوع اقتصاد و معیشت از مباحث دیگر متفاوت است. اگرچه همه اینها با هم ارتباط دارند، اما باید در نظر داشت که مسائل اقتصادی و معیشتی مبحثی کاملا جداست. ضمن آنکه اعتراف می‌کنم کمبودها و کاستی‌های جدی وجود دارد، ولی باید متذکر شد که این مسئله محصول عملکرد یک‌ساله دولت نیست. این حجم از ناترازی انرژی، کسری شدید بودجه و سایر مسائل، حاصل انباشت مشکلات و بحران‌هایی است که از سال‌های گذشته وجود داشته و تاکنون ادامه دارد. مشخصا موضوع تولید، یک مقوله محوری در اقتصاد و معیشت است؛ چراکه سایر پارامترها به آن ارتباط دارند. اگر مقوله تولید رونق پیدا کند، به تبع آن ضریب بیکاری و تورم نیز کاهش پیدا خواهد کرد و تأثیر مثبتی بر سفره و معیشت مردم دارد. تولید، کلید حل بحران اقتصادی امروز ایران است، اما خود تولید هم به پیش‌شرط‌هایی نیاز دارد که مهم‌ترین آن سرمایه است. برای مثال، شاید رونق تولید در ایران به سرمایه‌ای نزدیک به ۵۰ میلیارد دلار نیاز داشته باشد. این رقم، نه در توان دولت است و نه در توان بخش خصوصی. در عین حال، باید اذعان کرد با توجه به وضعیت امنیتی و شرایط ناشی از اتفاقات یک سال گذشته، به‌ویژه جنگ ۱۲روزه، بسیار بعید است که سرمایه‌گذار خارجی بخواهد این میزان سرمایه را وارد ایران کند. ما به دلیل تحریم‌ها و محدودیت‌های پولی و بانکی، پتانسیل ورود این میزان سرمایه را نداریم. هرچند دولت چهاردهم در یک سال گذشته اقداماتی انجام داده که به‌تدریج سرمایه‌گذاران خارجی تمایل به حضور در بازار ایران پیدا کرده‌اند، اما این سرمایه‌گذاری با نقطه ایدئال فاصله بسیار زیادی دارد. پس تا زمانی که این سرمایه فراهم نشود، طبیعتا رونق اقتصادی و تولید برای برون‌رفت از بحران معیشتی کنونی شکل نخواهد گرفت. کمااینکه مقام معظم رهبری نیز در نام‌گذاری سال جاری بر سرمایه‌گذاری برای رونق تولید تأکید کردند. لذا من هم مثل شما معترفم که ناترازی‌ها و کمبودها وجود دارد. مشخصا در مسئله ناترازی انرژی، تا زمانی که سرمایه‌گذاری خارجی یا در کل سرمایه‌گذاری برای افزایش تولید انرژی شکل نگیرد، ما همچنان با این بحران دست‌وپنجه نرم خواهیم کرد.

شما بدیهیاتی را مطرح کردید که فعلا جزء محالات است، اما مسئله من اینجاست که واقعا خروجی یک‌ساله دولت چهاردهم گویای یک وضعیت متفاوت و حتی متضاد است...

اتفاقا می‌خواستم به این نکته برسم. وقتی از سرمایه‌گذاری برای عبور و برون‌رفت از بحران کنونی و حل ناترازی‌ها و دیگر مشکلات اقتصادی و معیشتی صحبت می‌کنم، ناظر بر این مسئله است که شرایط فعلی محصول عملکرد یک‌ساله دولت چهاردهم نیست. همان‌طور که گفتم، این خروجی انباشت مشکلات و بحران‌های سال‌های گذشته است که یکباره به این شکل بروز و ظهور پیدا کرده است. مگر در دولت‌های قبلی همین ناترازی‌ها و کمبودها وجود نداشت؟ هم دولت دکتر روحانی این مشکلات را داشت و هم دولت مرحوم رئیسی. دولت‌های قبل‌تر هم این مشکلات را کم‌وبیش داشتند.

به بخشی از تحلیل قبلی‌تان بازگردیم که من با آن فاصله جدی دارم؛ از نگاه فراجناحی و برخورد و رفتار فراحزبی دولت چهاردهم و شخص رئیس‌جمهور گفتید. شاید این نگاه برای دولت مرحوم هاشمی‌رفسنجانی و تا حدی دولت حسن روحانی یک نقطه قوت بود، اما به اذعان بسیاری از ناظران و تحلیلگران سیاسی، قرائت شعاری دولت چهاردهم از پلورالیسم و تکثرگرایی حزبی و نگاه فراجناحی، ذیل کلیدواژه «وفاق»، عملا سبب شد هزینه‌ها و بار مسئولیت دولت چهاردهم روی اصلاح‌طلبان، مستقلین و اصولگرایان میانه‌رو بیفتد، اما پست‌ها و مناصب و اصطلاحا غنائم به همان رادیکال‌هایی برسد که در یک سال گذشته توپخانه انتقاد خود را به سمت پاستور گرفته‌اند.

باز هم سؤال شما با پیش‌فرضی همراه بود که من آن را اصلا قبول ندارم؛ چون کافی است به ترکیب کابینه و اعضای دولت چهاردهم نگاه کنید. می‌بینید این کابینه، کابینه‌ای فراجناحی است.

جناب هاشمی، نگاه «فراجناحی و فراحزبی»، کلمه‌ای است که بار معنایی خاص خود را دارد. به تقسیم‌بندی پست‌ها، وزارتخانه‌ها و وزن جریانات سیاسی در این یک سال دولت هم نگاه کنید که...

ببینید، بعد از یک سال از عمر دولت چهاردهم، وقتی به ترکیب آن نگاه می‌کنیم، می‌بینیم از همه جریان‌ها نمایندگانی در این دولت حضور دارند.

ولی کماکان وزن آنها هم مطرح است.

وقتی از همه جریان‌ها، وزرایی در کابینه حضور دارند، پس اصل فراجناحی و فراحزبی در دولت چهاردهم رعایت شده است. حالا اینکه وزن اصلاح‌طلبان بیشتر است یا اصولگرایان، مقوله دیگری است؛ چون تقریبا نمی‌توان به توازن دقیقی رسید که دولت و رئیس‌جمهور بتواند وزن یکسانی را برای همه احزاب و جریان‌ها داشته باشد. ضمنا کاملا بدیهی است که وزن اصولگرایان بیشتر باشد؛ چون اکثر ارگان‌ها، سازمان‌ها، نهادها و بنگاه‌های اقتصادی را در دست دارند و امکاناتی در اختیار دارند که می‌توانند نمایندگان خود را وارد دولت کنند. بدیهی است که چنین امکاناتی در اختیار اصلاح‌طلبان نیست. این به معنای آن نیست که اصلاح‌طلبان هیچ نماینده‌ای در دولت دکتر پزشکیان نداشته باشند یا به‌طورکلی حذف شده باشند. اکنون چند وزیر از اصلاح‌طلبان در دولت دکتر پزشکیان حضور دارند. ضمن اینکه باید متذکر شد خود دکتر پزشکیان برای چینش کابینه، فهرست دیگری در نظر داشتند و سعی کرده بودند افرادی را به دولت خود بیاورند که هم از نظر توانایی و هم از نظر دانش، تجربه و سواد، قدرت حل بحران‌های کنونی را داشته باشند. پس فهرست اولیه دولت و کابینه چهاردهم کاملا متفاوت از چیزی بود که امروز می‌بینیم. اما به دلایل مختلفی که اینجا جای گفتن آن نیست، نهایتا به این دولت رسیدیم. ضمنا فراموش نکنیم چهره‌هایی مانند دکتر ظریف، دکتر طیب‌نیا یا عبدالناصر همتی، میانه راه از دولت جدا شدند.

جدا شدند یا جدایشان کردند؟

سؤال شما تأیید حرف من است. من هم می‌گویم دکتر پزشکیان یک کابینه دیگری در نظر داشت و ایدئالش افراد دیگری بود، اما در نهایت به این ترکیب رسید. کاری ندارم که چه عوامل یا دلایلی باعث این اتفاق شد، اما رئیس‌جمهور در ابتدا مسیر دیگری را برای چینش افراد و وزرا داشت. چهره‌هایی مانند دکتر ظریف، دکتر طیب‌نیا یا عبدالناصر همتی، دانش، تجربه و توان حل بحران‌ها را داشتند و در حد خود می‌توانستند گرهی از مشکلات کشور باز کنند. حالا دولت از نعمت حضور آنها بی‌بهره شده است. این افراد مورد نظر خود دکتر پزشکیان بودند، اما دیدیم که دکتر همتی با استیضاح مجلس کنار گذاشته شد، دکتر ظریف به واسطه انبوه انتقادها، هجمه‌ها و حمله‌ها به دلیل موضوع تابعیت فرزندان و دیگر مسائل به اجبار از قطار کابینه چهاردهم پیاده شد و دکتر طیب‌نیا و بسیاری دیگر هم‌اکنون در این دولت حضور ندارند. بااین‌حال، به نظر من، خود دکتر پزشکیان بسیار علاقه داشت این افراد و کسانی شبیه به این چهره‌ها در کابینه او حضور پیدا کنند. اگر این افراد کماکان در دولت حضور داشتند، وضعیت متفاوت از شرایط فعلی می‌بود. به هر حال، در نهایت وضعیت طوری رقم خورد که اکنون آنها در دولت پزشکیان حضور ندارند، ولی من معتقدم جایگزین‌های آنها هم چندان اصولگرا نیستند، بلکه تا حدی اصلاح‌طلب یا مشخصا از قشر تکنوکرات هستند که دانش، آگاهی و سواد لازم را دارند. البته شاید تجربه آنها چندان زیاد نباشد، اما در کل به آن تندی که شما سؤال کردید، قائل به این نیستم که دولت پزشکیان مناصب و پست‌ها را به تندروها داده و اصلاح‌طلبان تنها هزینه حمایت از دولت را پرداخت کرده‌اند.

فراخوان مناقصه ۵۲۵۰۱۴۷۸ مناقصه عمومی یک مرحله ای

نوبت دوم

KSC
شرکت فولاد خوزستان

شرکت فولاد خوزستان در نظر دارد انجام فعالیت اجرایی ذیل را طبق شرح کار و خدمات تدوین شده مندرج در اسناد مناقصه پس از ارزیابی کیفی از طریق مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لازم به ذکر است با توجه به اینکه اعلام آمادگی و دریافت اسناد مناقصه از طریق وب سایت مدیریت تامین کنندگان به آدرس الکترونیکی https://pim.ksc.ir انجام خواهد شد . ضروری است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت نام در سایت مذکور را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند .

الف - موضوع مناقصه : بکارگیری پنج دستگاه ماشین آلات سنگین جهت تصفیه خانه

ب - شرح مختصری از مشخصات و مقادیر کار :

ج - محل اجرای خدمات و مدت انجام کار محل انجام خدمات / پروژه در واحد ماشین آلات سنگین می باشد. شرکت فولاد خوزستان و مدت اجرای قرارداد از تاریخ ابلاغ شروع بکار توسط کارفرما

د - شرایط مناقصه گران متقاضی :

داشتن ظرفیت آزاد(تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه(با توجه به نوع مناقصه)

دارا بودن رتبه بندی متناسب با موضوع مناقصه از سازمان برنامه و بودجه کشور (حسب مورد)

داشتن سابقه مفید در رابطه با موضوع مناقصه و حسن شهرت در فعالیتهای گذشته بر اساس رزومه کاری و توان فنی و مهندسی

دارا بودن صلاحیت ایمنی معتبر از اداره تعاون کار و رفاه اجتماعی بر اساس ماده۳و۲ آیین نامه ایمنی امور پیمانکاری مصوب وزارت کار و امور اجتماعی در تاریخ ۱۳۸۹/۰۳/۰۵

دارا بودن گواهی صلاحیت معتبر از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی موضوع تصویب نامه شماره ۳۸۳۲۶ت ۲۷۰۵۶ مورخ ۸۱/۰۹/۰۵هیات محترم وزیران در خصوص انجام خدمات موضوع مناقصه

توانایی ارائه ضمانتنامه شرکت در مناقصه به مبلغ ۶,۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰ (ریال)

توانایی تهیه ضمانتنامه انجام تعهدات(در صورت برنده شدن) به میزان۵% بار مالی پیمان بر اساس تاریخ نرخ پیشنهادی

در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر اولویت با شرکتهای بومی استانی است .

تذکر حسب مورد ارائه یک نسخه از اساسنامه شرکتنامه و آگهی تاسیس وآخرین آگهی تغییرات ثبت شده در روزنامه رسمی کشور و هرگونه گواهی مبنی برواجدشرایط بودن شرکت مطابق با مفاداگهی الزامی می باشد.

ه - محل و مهلت و چگونگی دریافت مدارک مناقصه گران :

از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می آید پس از انتشار آگهی در این فراخوان و حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۱ با مراجعه به نشانی اینترنتی فوق الذکر ضمن تکمیل فرایند ثبت نام و تأیید نهایی آن و ارسال درخواست اعلام آمادگی از طریق وب سایت مذکور نسبت به بارگذاری مدارک مورد نیاز به همراه مستندات مربوطه مطابق با اطلاعات درخواست شده در وب سایت اقدام نمایید تا ارزیابی لازم وفق آیین نامه و دستور العمل ارزیابی کیفی شرکت فولاد خوزستان بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران بعمل آید.

تأکید می گردد اعلام آمادگی و ارسال مدارک، هیچگونه حقی را برای متقاضیان جهت شرکت در مناقصه های آتی این شرکت ایجاد ننموده و مدارک الصافی و همچنین کسب امتیاز بر اساس معیارهای ارزیابی کیفی و توانمندی های بهداشتی و زیست محیطی (HSE) می باشد.

ضمنا اسناد مناقصه برای متقاضیان واجد شرایط در مرحله ارزیابی کیفی نیز از طریق آدرس مذکور قابل دریافت خواهد بود. همچنین زمان برگزاری جلسه توجیهی (سایت ویزیت) پیش از اعلام قیمت، زمان تحویل و گشایش پاکات در اسناد مناقصه درج شده است.

(ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکتها در همه مراحل لازم و ضروری می باشد.)

و - نام و نشانی کارفرما

خوزستان اهواز - ابتدای بزرگراه خلیج فارس - بلوار فولاد خوزستان - شرکت فولاد خوزستان - کد پستی: ۱۳۱۱۱-۶۱۷۸۸

ضمنا متقاضیان میتوانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۰۹۸۶۱۳۲۱۳۶۴۳۵ آقا/ خانم کبری نریمانی (کارشناس امور قراردادها) تماس حاصل فرمایند.

نوبت اول :۱۴۰۴.۰۶.۰۸ نوبت دوم :۱۴۰۴.۰۶.۱۲

۳۳۵۲

آگهی مناقصه عمومی
(یک نوبته – یک مرحله ای)

شهرداری قزوین

سازمان عمران شهرداری قزوین در نظر دارد نسبت به انتخاب تامین کننده، جهت تامین دو دستگاه لودر از محل اعتبارات داخلی طی مدت ۲ماه (دو ماه) بر مبنای قانون برگزاری مناقصات به شرح جزئیات مندرج در اسناد مناقصه و با بهره گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir)، از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام نماید. متقاضیان میتوانند پس از انتشار آگهی جهت آگاهی و دریافت اسناد مناقصه به آدرس اینترنتی فوق مراجعه نمایند.

برگزاری مناقصه صرفا از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت میباشد و کلیه مراحل فرآیند مناقصه شامل دریافت اسناد مناقصه، پرداخت تضمین شرکت در مناقصه، انصراف از شرکت در مناقصه، ارسال پیشنهاد قیمت، بازگشایی پاکات، اعلام به برنده ، پذیرش برنده بودن، پرداخت تعرفه سامانه و ... در بستر سامانه میباشد.

پاکات "الف"، "ب" و "ج" میبایست در سامانه بارگذاری و اصل تضمین شرکت در مناقصه (پاکت"الف") به مبلغ ۹,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ (به حروف نه میلیارد ریال) به دبیرخانه سازمان عمران شهرداری قزوین تحویل گردد.

هزینه آگهی به عهده برنده مناقصه میباشد.

آدرس: قزوین- بلوار جمهوری اسلامی – روبروی مزار شهدا نبش چهار راه ایرانگاز –سازمان عمران شهرداری قزوین تلفن تماس:۰۲۸۳۳۵۷۵۳۳۷

شناسه آگهی : ۱۹۹۴۸۱۱

ایزدمهر زارعی – مدیر عامل سازمان عمران شهرداری قزوین

۳۳۲۹